

Den 12te, 13de og 14de Januar fandt Forhandlingerne Sted om det nævnte Lovforslag; et Udvalg blev nedsat, og Betænkning blev afgiven den 17de Februar 1868, altsaa meget hurtig, saaledes at vi, der vare Modstandere af Loven, næsten bleve kvalte under det Tryk, der dengang fremkom ved en altfor velvillig Minister, de mange Guldstykker fra Vestindien osv. Der blev da ogsaa givet Bevilling til Esbjerg Havn, dette underlige Foretagende, og der stod kun tilbage den sydlige Bane. Hvorledes er nu imidlertid Forholdet med de jydskke Baner, for saa vidt vi allerede kjende dertil? Det er sagt, at man ikke saa nøie skal bryde sig om, hvorvidt en Jernbane strax betaler sig eller ikke, thi der er indirekte Fordele forbundne med en saadan, men jeg har bestandig forgjæves søgt efter Forklaring af de indirekte Fordele. Jeg tilstaar, at, hvad jeg faar ud deraf, er saa svagt, at jeg kun vil regne det for meget lidt. Hølstebro har nu alt i nogen Tid været optaget i vort Jernbanenet, og man skulde altsaa have troet, at de direkte og indirekte Fordele, som en Jernbane kan yde, maatte have vist sig der, men jeg skulde næsten antage, at det maa være den Jernbane til Hølstebro, hvortil den ærede Minister sigtede, da han udtalte, at et Stykke af de jydskke Jernbaner gav slet Intet til Forrentning og slet Intet ud over Driftsomkostningerne. Fra Hølstebro gaa vi altsaa med Thingets Tilladelse ud for at søge frugtbare Egne for en Jernbane. Jeg skal se bort fra, at Trap siger, at det er den slettest besolte, ufrugtbareste og daarlige Egn af Landet — det maa han om — men jeg paastaar, at det er ikke meget opmuntrende for en Fremtidsfuldkraftsjernbane, der skal bygges. I 1870—71 befordredes der fra Hølstebro 6,237 Rejsende til Struer — det er ikke meget langt — og deraf befordredes 5,281 paa 3die Klasse, men kun 1 paa 1ste Klasse; men man maa være denne One taknemmelig, thi det er dog muligt, at han drager flere efter sig. For dog ikke at gjøre Banen i det Hele uret vil jeg nævne, at der fra Hølstebro til Fredericia har været 10 1ste Klases Passagerer, men det er dog heller ikke uhyre meget. (Berg: Der er ikke mange Prindsen i Sylland!). Sa, saa er der Konger. Der er

jo Folk, som se Sydbanen, Banen til Esbjerg Havn i et overordentlig glimrende Lys, ja, jeg har endog hørt paa et andet Sted, af en høit begavet og meget veltalende Mand har udviklet, hvorledes det var ham en Hjertesag at mindes, at han ikke havde sørget for eller ikke havde kunnet sørge for, at der blev lagt langt stærkere eller sværere Skinner fra Esbjerg til Vandrup. Jeg vilde foretrække de Skinner, som enhver af os kunde tage under Armen og lægge derhen. Hvad Esbjerg Havn angaar, er jeg berettiget til at sige et Ord med, da jeg fra Begyndelsen af har gjort Regjeringen opmærksom paa, at man, hvis man vilde have en Havn ved Esbjerg, for det Første maatte gjøre den større, end den er, og dernæst maatte der anskaffes for et Par Millioner Rigsdaler kraftige Dampbaade til at føre Post og Stude over. Lad mig for Næsten blive ved Studene; det er dog de vigtigste, thi Passagerer — det indrømmer jeg det ærede Medlem, jeg sigtede til — ville ikke gaa over med i stort Tal. Er Bunden imod, er det nemlig en overordentlig ubehagelig Sahyt-Tilværelse, naar der er Stude i Forenden. Det skulde ikke undre mig, om der, naar denne Esbjerghavn en Gang ved Leilighed bliver erklæret for fuldført og i Stand til at bruges, ingen Skibe kom, men meget skulde det undre mig, om de, der kom, kom nok en Gang. Nu gaa vi i Lav med at fuldende denne Havn, vel vidende, at der uden al Tvivl skal flere Penge til, at den begynder at sande til, at det er et misligt og daarligt Farvand, at vi skulle have et kostbart Fyr, ja, man vil jo endog have et Fyrstib, saaledes at der bliver overordentlig store Udgifter. Dersom man havde faaet forskjellige Tegne fra den Del af Sylland, som vi her omtale — og som Ingen kan elske højere end jeg — medens vi kun have faaet usfuldstændige Projekter, vilde det være forekommet mig net, om Behoerne i den Del af Sylland, der gaar fra Hølstebro til Vandrup, havde sagt: Vi give Staten fri Jord, thi den gjør saa uhyre Dpoffrelser for os, at vi ville vise os erkjendtlige. Jeg vil lægge til, at jeg, naar jeg tænker mig i de gode Mænds Stillning derovre, endog vilde angive mine Indtægter til en forventet